

Turpinām rakstu sēriju par pirts būvniecību. Par to, ka aplūkot šādu tēmu ir lietderīgi, liecina daudzie mūsu žurnāla lasītāju jautājumi un apmeklētāju interese par šāda veida literatūru mūsu žurnāla un izdevējsabiedrības standā gadskārtējo būvniecības izstāžu laikā. Diemžēl interesentiem nākas atbildēt, ka pagaidām šādas literatūras mums nav, un arī ar rakstiem žurnālos ir paskopi, bet mēs šo nepilnību centīsimies novērst. Vispirms rakstu sēriju par pirtīm publicēsim žurnālā «Praktiskā Būvniecība», bet pēc tam par pirts būvniecību ceram izdot arī atsevišķu grāmatu.

Juris NOVIKS, sertificēts būvinženieris, inženierzinātņu doktors, RTU profesors

PIRTIS

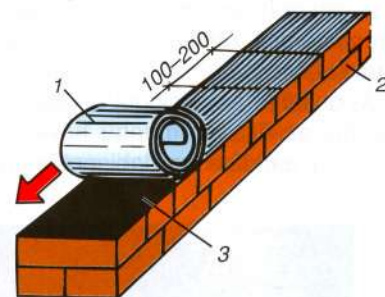
(Turpinājums. Sākumu sk. žurnāla 2006. g. 5.–12. nr.)

Sienas

Iepriekšējos divos žurnāla numuros apskatījām dažādus pirts pamatu veidus un to izgatavošanas darbu tehnoloģiju. Pēc tam, kad ir izveidoti pamati, var ķerties pie pirts sienu būvniecības. Lai arī kādu sienu materiālu esat izvēlējies, pirms sienu būvniecības sākuma jāpārliecinās par pamatu horizontālās hidroizolācijas esamību un tās kvalitāti – vai tai nav mehānisku bojājumu, vai tā kārtīgi pielīmēta, un vajadzības gadījumā jāveic tās remonts. Ja pamatu hidroizolācijas nav vispār, tad tā jāierīko pamatu un sienas vai koka pārsedes saskarvietā. Parasti pie izolējamās pamatu virsmas (ja ir dzelzsbetona pārsedes virs stabveida pamatiem, tad virs tām) ar bitumena vai kādu citu tamlīdzīgu mastiku pielīmē hidroizolācijas ruļļmateriālu (parasti ruberoīdu).

Ja pamatu (vai dzelzsbetona pārse-
džu) virsma ir nelīdzena, tad pirms hidroizolācijas darbu sākuma tā jāizlīdzina ar 2–3 cm biezu cementa javas kārtu. Hidroizolācija jāierīko 5–10 cm zemāk par grīdas līmeni. Pamatu horizontālo hidroizolāciju drīkst ierīkot tikai tad, kad cementa javas izlīdzinošā kārtā ir sacietējusi un izžuvusi, jo pie mitras virsmas bitumena mastika līp klāt ļoti slikti.

Sevišķi rūpīgi katrā kārtā jāveido ruļļmateriāla salaiduma vietas, atsevišķo sleju galus 10–20 cm pārļaižot vienu pāri otram (48. att.), turklāt salaiduma vietas otrajā hidroizolācijas kārtā nedrīkst sakrist ar pirmās kārtas salaiduma vietām. Veidojot pamatu horizontālo hidroizolāciju, jāņem vērā, ka ruļļmateriāla mala no sienas nedrīkst būt izvīzīta uz ārpusi, jo tad tā var uztvert un ievadīt sienā lietusūdeni. Sevišķi nevēlams tas ir koka sienām, kādas parasti

48. att. Hidroizolācijas ruļļmateriāla pielīmēšana, salaiduma vietā veidojot pārļaižumu: 1 – hidroizolācijas materiāla rullis; 2 – virspamats; 3 – bitumena vai cita tamlīdzīga mastika

pirtīm arī tiek veidotas. Ruļļmateriāls jāapgriež vienā plaknē līdz ar virspamata vertikālo virsmu.

Kā jau aprakstīts iepriekšējos žurnāla numuros, Latvijā pirtīm visizplatītākās ir guļbūves sienas. Par labāko pirts sie-

Turpinām rakstu sēriju par pirts būvniecību. Par to, ka aplūkot šādu tematu ir lietderīgi, liecina daudzie mūsu žurnāla lasītāju jautājumi un apmeklētāju interese par šāda veida literatūru mūsu žurnāla un izdevējsabiedrības stendā gadskārtējo būvniecības izstāžu laikā. Diemžēl interesentiem nākas atbildēt, ka pagaidām šādas literatūras mums nav, un arī ar rakstiem žurnālos ir paskopi, bet mēs šo nepilnību centisimies novērst. Vispirms rakstu sēriju par pirtīm publicēsim žurnālā «Praktiskā Būvniecība», bet pēc tam par pirts būvniecību ceram izdot arī atsevišķu grāmatu.

Juris NOVIKS, sertificēts būvinženieris, inženierzinātņu doktors, RTU profesors

PIRTIS

(Turpinājums. Sākumu sk. žurnāla 2006. g. 5.–12. nr. un š. g. 1. nr.)

Sienas

Lai koksnei nodrošinātu labvēlīgus ekspluatācijas apstākļus, kā arī uzlabotu pirts sienas siltumtehnikās īpašības, gaisa šķirēslāni vēlams veidot ne tikai no pirts ārpusē, bet arī no iekšpuses (57. att.), jo katrs šāds gaisa šķirēslānis pirts sienas siltumpretestību paaugstina apmēram par $0,2 \text{ m}^2 \cdot \text{K}/\text{W}$. Gaisa šķirēslānis vienlaikus nodrošina arī sienas vēdināšanos, uzreiz izvadot radušos kondensātu un koka konstrukcijām saglabājot normālus ekspluatācijas apstākļus. Šādi gaisa šķirēslāni (gaisa šķirkārtas, vēdināšanas spraugas) noteikti jāierīko slapjajās pirtīs, kur izdalās ļoti liels mitruma daudzums. Šis mitrums pēc iespējas ātrāk jāizvada ārā.

Gaisa šķirēslānis tiek veidots, pie statņiem virs siltumizolācijas apšuvuma dēļiem ik pēc 600 mm piestiprinot 25 mm biezas latas (dēļus) un pie tām ierīkojot

pirts iekšējo apdari – lapkoku dēļu horizontālo apšuvumu. Gaisa ieplūdei pie grīdas jāizveido atvere (58. att.).

Esošās ķieģeļu, vieglbetona vai koka ārsienas ieteicams siltināt no iekšpuses, pirms apdares apšuvuma un gaisa šķirēslāņa veidojot tvaika barjeru. Tas dod iespēju mitro un karsto gaisu izvadīt pa gaisa šķirēslāni, nesamitinot pašu sienas konstrukciju (kā zināms, vispārīgā gadījumā, siltinot dzīvojamās ēkas, priekšroka dodama siltumizolācijas ierīkošanai ārsienas ārpusē).

Pirts koka karkasa un guļbūves vai stāvbūves sienas no ārpusē var apšūt arī ar pusķieģeli biezu mūri. Starp koka karkasa apšuvumu vai guļbūvi (stāvbūvi) un mūri atstāj 3–4 cm platu gaisa šķirēslāni (59. att.). Apšuvumu ar koka sienu sastiprina ar skārda strēmēlēm vai naglām, kuras piestiprina pie koka

sienas un mūrēšanas laikā ievieto ķieģeļu mūra šuvēs. Ķieģeļu apšuvumu parasti neveido līdz pašam jumtam, bet vēdināšanai atstāj neuzmūrētu vienu ķieģeļu kārtu. Apšuvuma apakšējā daļā arī ieteicams atstāt $15 \times 15 \text{ cm}$ lielus ventilācijas caurumus, ko nosedz ar metāla sietu. Vēlams pienaglot arī ugunsdrošības latus, lai gan tās pasliktina ventilāciju gaisa šķirēslāni starp ķieģeļu apšuvumu un sienu. Ugunsdrošības latus jāpienaglo kā horizontālā, tā vertikālā virzienā.

Virš ailām parasti veido taisnās stiegrotās pārsedzes, 2–4 cm biežā jāvā kartā iestrādājot divas 6 mm diametra tērauda stiegras.

Kā jau atzīmēts iepriekš, pirts sienas nav ieteicams veidot no ķieģeļiem un vieglbetona gan no ekonomiskā viedokļa, gan arī tāpēc, ka tie nevar pirti radīt tādu auru, kādu pirti rada koks. Ja